

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-225/13

Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve κ.λπ.
κατά
Région wallonne

[αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Απόβλητα — Οδηγία 75/442/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Σχέδιο διαχείρισεως — Τοποθεσίες ή εγκαταστάσεις κατάλληλες για τη διάθεση των αποβλήτων — Έννοια του “σχεδίου διαχείρισεως των αποβλήτων” — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Άρθρα 8 και 14 — Χώροι υγειονομικής ταφής για τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια ή οι οποίοι λειτουργούν ήδη κατά την ημερομηνία μεταφοράς της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Απριλίου 2014

1. Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Προσδιορισμός των κρίσιμων στοιχείων του δικαίου της Ένωσης

(Άρθρο 267 ΣΛΕΕ)

2. Περιβάλλον — Απόβλητα — Υγειονομική ταφή αποβλήτων — Οδηγίες 75/442 και 1999/31 — Εθνική νομοθεσία η οποία επιτρέπει ανανέωση των αδειών εκμεταλλεύσεως των κέντρων υγειονομικής ταφής που έχουν εγκριθεί εκτός των τοποθεσιών που προβλέπονται από το σχέδιο διαχείρισεως αποβλήτων το οποίο εγκρίθηκε σύμφωνα με την οδηγία 75/442 πριν από την έναρξη ισχύος του — Επιτρέπεται βάσει των διατάξεων της οδηγίας 1999/31 — Προϋποθέσεις

(Οδηγίες του Συμβουλίου 75/442, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 96/350, άρθρο 7 § 1 και 1999/31, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/97, άρθρα 8 και 14)

3. Περιβάλλον — Απόβλητα — Οδηγία 75/442 — Σχέδιο διαχείρισεως αποβλήτων — Έννοια — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει δυνατότητα ανανεώσεως των αδειών εκμεταλλεύσεως των κέντρων υγειονομικής ταφής που έχουν εγκριθεί πριν από την έναρξη ισχύος του σχεδίου διαχείρισεως αποβλήτων και βρίσκονται εκτός των τοποθεσιών που προβλέπονται από το εν λόγω σχέδιο — Δεν εμπίπτει

(Οδηγία 75/442 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 96/350, άρθρο 7 § 1)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 30)

2. Το άρθρο 8 της οδηγίας 1999/31, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2011/97, δεν αποκλείει εθνική κανονιστική διάταξη, η οποία προβλέπει ότι, κατά παρέκκλιση από τον κανόνα κατά τον οποίο δεν μπορεί να δοθεί έγκριση σε κανένα κέντρο

υγειονομικής ταφής εκτός των τοποθεσιών που προβλέπονται από το σχέδιο διαχείρισεως αποβλήτων που απαιτεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/442, περί των στερεών αποβλήτων, τα κέντρα υγειονομικής ταφής αποβλήτων τα οποία είχαν εγκριθεί πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω σχεδίου διαχείρισεως αποβλήτων μπορούν, μετά την έναρξη ισχύος του, να αποτελέσουν αντικείμενο νέων αδειών επί των ίδιων γεωτεμαχίων, και η οποία βρίσκει νόμιμο έρεισμα στο άρθρο 14 της οδηγίας 1999/31 και έχει εφαρμογή σε χώρους υγειονομικής ταφής για τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια ή οι οποίοι λειτουργούν ήδη κατά την ημερομηνία της μεταφοράς της στο εσωτερικό δίκαιο υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των λοιπών προϋποθέσεων που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο 14, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το άρθρο 8, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 1999/31, η άδεια εκμεταλλεύσεως χώρου υγειονομικής ταφής χορηγείται μόνον εάν το σχέδιο του χώρου ταφής είναι σύμφωνο προς το σχέδιο διαχείρισεως των αποβλήτων του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/442. Ωστόσο, το άρθρο 14 της οδηγίας 1999/31 υπάγει τους χώρους υγειονομικής ταφής «για τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια ή οι οποίοι λειτουργούν ήδη κατά το χρόνο μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο», η οποία έπρεπε να έχει συντελεσθεί το αργότερο μέχρι τις 16 Ιουλίου 2001, σε ένα μεταβατικό και εισάγον παρέκκλιση καθεστώς.

Από το εν λόγω μεταβατικό καθεστώς προκύπτει ότι, για να εξακολουθήσουν να λειτουργούν οι εν λόγω χώροι υγειονομικής ταφής πρέπει, το αργότερο εντός οκτώ ετών από τις 16 Ιουλίου 2001, να ευθυγραμμιστούν με τις νέες περιβαλλοντικές απαιτήσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 8 της οδηγίας 1999/31, πλην αυτών που αναφέρονται στο παράρτημά της I, σημείο 1. Όμως, η εξαίρεση αυτή αφορά, ακριβώς, τις απαιτήσεις σχετικά με τη θέση του χώρου υγειονομικής ταφής.

Το άρθρο 14 της οδηγίας 1999/31 καθιστά, επομένως, δυνατό ένας χώρος υγειονομικής ταφής για τον οποίο έχει χορηγηθεί άδεια ή ο οποίος λειτουργεί ήδη κατά τη στιγμή της μεταφοράς της οδηγίας αυτής από το κράτος μέλος στο εσωτερικό του δίκαιο να μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί και να χορηγούνται ανανεώσεις της άδειάς του ακόμη και αν δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο των τοποθεσιών που προβλέπονται στο σχέδιο διαχείρισεως των αποβλήτων που εγκρίθηκε κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/442, εάν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο 14.

(βλ. σκέψεις 32-35, 37 και διατακτ.)

3. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/442, περί των στερεών αποβλήτων, όπως έχει τροποποιηθεί από την απόφαση 96/350, έχει την έννοια ότι εθνική κανονιστική διάταξη, η οποία προβλέπει ότι, κατά παρέκκλιση από τον κανόνα κατά τον οποίο δεν μπορεί να δοθεί έγκριση σε κανένα κέντρο υγειονομικής ταφής εκτός των τοποθεσιών που προβλέπονται από το σχέδιο διαχείρισεως αποβλήτων που απαιτεί το άρθρο αυτό, τα κέντρα υγειονομικής ταφής αποβλήτων τα οποία είχαν εγκριθεί πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω σχεδίου διαχείρισεως αποβλήτων μπορούν, μετά την έναρξη ισχύος του, να αποτελέσουν αντικείμενο νέων αδειών επί των ίδιων γεωτεμαχίων δεν συνιστά σχέδιο διαχείρισεως αποβλήτων, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως της οδηγίας 75/442. Συγκεκριμένα, μία τέτοια εθνική κανονιστική διάταξη, στον βαθμό που το γράμμα της προβλέπει αποκλειστικά και μόνο ότι, κατά παρέκκλιση από το κοινό δίκαιο, η άδεια εκμεταλλεύσεως χώρων υγειονομικής ταφής που έχουν εγκριθεί κατά την έναρξη ισχύος του σχεδίου διαχείρισεως των αποβλήτων στο οικείο κράτος μέλος μπορεί να χορηγηθεί για τα ίδια γεωτεμάχια, ακόμη και αν αυτά δεν περιλαμβάνονται στο σχέδιο αυτό, δεν μπορεί, καθεαυτή, να θεωρηθεί ως ένα οργανωμένο και δομημένο σύστημα που αποσκοπεί στην επίτευξη του στόχου της εκπονήσεως ενός «σχεδίου διαχείρισης αποβλήτων», κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

(βλ. σκέψεις 29, 37 και διατακτ.)